

lji, da kmeta še dalje zaščiti, izdala novo uredbo o odgoditvi izvršbe za kmečke dolge. Do 1. oktobra 1936 so odgodene vse prisilne prodaje nepremičnin za kmečke dolge in za neporavnane obresti. Ukinjene so tudi vse prisilne prodaje premičnin in odvzem premičnin. Odgoditev prisilne prodaje nepremičnin in ukinitev prisilne prodaje premičnin za neplačane dolge sta odredeni zato, da se kmetu zavaruje imetje, ki z njim danes razpolaga.

Parlamentarni odbori so imeli seje v tem tednu.

NIČ NOVEGA!

Mnogi se prijemajo za glavo, ko berejo o navodilih, ki jih neka nacionalna fronta daje svojim poverjenikom in zaupnikom. In vendar to ni nič novega. Tega dela je vajena nacionalna »celotnost« od svojega početka. Kdor je dobil pred oči letak »centralnega agitacijskega odbora za volitve v narodno skupščino« leta 1931, izdan v Ljubljani dne 29. oktobra 1931, ta se bo spomnil, da so navodila, ki so jih dobili »sreski in krajevni odbori, kandidati in namestniki« leta 1931, podobna navodilom, ki se pošiljajo dandanes, »seveda političnemu stanju primerno«. Mislimo tu predvsem na to, kar zadeva surovost, hinvščino in strahopetnost glavnih nacionalnih generalov. Če hvalijo danes »demonstracije, s katerimi se slabi vlada«, so takrat naročali »vsem agitatorjem, naj postopajo z grožnjami in skrajno surovostjo«. »Kmetom naj se zagrozi, da bodo po volitvah ruženi, ki je bo deležen vsak, ki dolguje državi davke, če ne bo šel volit; gostilničarjem, avtobusnim podjetnikom in trgovcem naj se zagrozi z izgubo koncesije, če ne gredo volit«. Generali nacionalne celotnosti ali celotne nacionalnosti so pač lahko vnaprej vedeli, da si bodo zaupniki marsikje nakopali sovraštvo in škodo, a to jih ni motilo; strahopeten general se takrat skrije, kadar žvižga kroglice, in se prikaže takrat, ko se delijo odlikovanja. Zato pa priporočajo sedanja navodila: »vse delo naj se vrši le pod imenom nacionalne fronte in naj se stranka radi taktike čim manj omenja«. Razumljivo! Na klic JNS dandanes ne zalaja niti najbolj sestradan pes in če generali nacionalne fronte niso čisto gluhi, da navedemo samo eno, prav lahko slišijo, da je posebno med kmetiskim ljudstvom največ preklinjanja nad zaščito, takoj za tem pa nad JNS, ki je zaščito prinesla in ž njo skopala grob kmetškemu stanu. In to ji ne bo pozabljeno in ne odpuščeno!

V DRUGIH DRŽAVAH.

Romunski kralj obišče Bolgarijo. Začetkom prihodnjega meseca pride na obisk v Sofijo romunski kralj Karol II. Vrnil bo obisk bolgarskega kralja Borisa, ki je bil pred poldrugim letom v Bukarešti. Ta poset bo obenem potrditev zblizanja med Romunijo in Bolgarijo.

Grki ne dajo Bolgarom izhoda na morje. Po mirovni pogodbi bi morali Grki dovoliti Bolgarom prost izhod na Egejsko morje, česar se pa silovito branijo. Ko je sedaj Turčija izjavila, da bo vzlic prepovedi po mirovni pogodbi utrdila Dardanele, so Grki na utrditev pristali, pa le s pogojem, da se Bolgarom še za naprej brani dostop na Egejsko morje.

Mrzlična oborožitev Nemčije. Francoski listi s skrbjo opozarjajo na mrzlično oboroževanje Nemčije na suhem, na morju in v zraku. Nemčija gradi ogromne množične letal po najnovejših izumih. Nemška letala so danes prva na svetu glede hitrosti, nosilnosti in oborožitve. Na morju napreduje oboroževanje z enako naglico. Poleg izrecnih vojnih ladij je Nemčija letos dogradila tri ladje, o katerih trdi, da so določene za promet z Daljnim vzhodom, so pa v resnici prikrite križarke, ki dosegajo hitrost 30 vozlov na uro in se lahko takoj izpremenijo v prave bojne ladje. V Porenju je Nemčija zgradila celo vrsto utrdb, ki prav nič ne zaostajajo za proslulo betonirano Maginotovo linijo na francoski strani.

Preganjanja v Španiji. Socialisti so začeli s silovitim preganjanjem svojih političnih nasprotnikov. Ječe se polnijo s pripadniki drugih strank ter je bilo dosedaj aretiranih nad 2000 ljudi zaradi političnega prepričanja. Odpustiti so začeli tudi iz armade one častnike, ki ne simpatizirajo s komunističnimi in socialističnimi gospodarji. Tako izgleda ta »zlata svoboda« v Španiji, ki jo tako poveljuje naše socialdemokratsko časopisje!

Nemiri v Palestini. Anglija je obljubila

židom po svetovni vojni, da si bodo lahko ustanovili v Palestini svobodno državo. Angleži so dali to obljubo v zahvalo, ker so postavili židje med svetovno vojno proti Turkom nekaj legij. Po vojni se je rodil židovski nacionalni ali cionistični pokret, da so se začeli po celem svetu razkropljeni židje zbirati v Palestini, kjer bi si osnovali svoj lasten dom in državo. Naseljevanje židovskega plemena je zadelo posebno sedaj na hud odpor Arabcev, ki so si pred stoletji osvojili sveto deželo z orožjem. Judje so pripeljali seboj v Palestino kakih 10.000 komunistov, ki povzročajo nemire in hujskajo ter napeljavajo Arabce v komunizem, ki je tem poslednjim čisto nekaj tujega. Računajo, da je naseljenih danes v sveti deželi nad 400.000 židov, ki pa niso za nobeno delo in živijo od zbirk, katere prirejuje zanje njihovi verski tovariši iz celega sveta. Res od obdelovanja zemlje se preživlja kakih 15.000 židov, vsi drugi pa so upali, da jim bodo opravljali Arabci težak del. V očigled takim nakanam se Arabci oborožujejo in njihovi voditelji izjavljajo, da bodo kljub angleškemu pokroviteljstvu z oboroženo silo obračunali z židovskimi priseljenci in od židov najetimi komunističnimi rovarji.

Krivoverske knjige. Večkrat je bilo slišati in čitati, da krožijo po deželi gotovi ljudje, ki ponujajo ter razpečavajo ljudstvu razne krivoverske knjige. Tako se je tudi zgodilo, kakor se nam poroča iz okolice Ptujja, na letošnji veliki petek. Omenjenega dne se zgleda na mojem domu, tako nam dobesedno poroča naš dopisnik, neki mlad in lepo oblečen gospod. Začne razvezovati svoj nahrbtnik. Trenutno sem mislil, da bo privlekel iz njega kak saharin ali kamenčke za vžigalnike; toda iz nahrbtnika potegne dve knjigi in mi nju ponudi v nakup. Hitro malo prelistam ter takoj ugotovim, da imam tu opravka s krivim prerokom, ki razpečava krivoverske knjige. Vprašam ga, zakaj knjigi nista odobreni od višje cerkvene oblasti? Mesto stvarnega odgovora začne zabavljati čez katoliško cerkev in o katoliški duhovščini govoriti s strupeno lažnjivostjo. Ostro ga zavrnem in naženem iz hiše. Knjigi sem mu kajpada dal nazaj. Ko je končno videl, da nič ne opravi, je hotel kar k mojim sosedom. Zagrozil sem mu, da grem pred njim ter pojasnim vsakemu njegovo hudobno namero. Tega se je zbal ter krenil na čisto drugo pot. Tako naj stori vsak v sličnem slučaju in nehali bodo ti krivi preroki z razpečevanjem svojega krivega evangelija med našim poštenim podeželskim ljudstvom. Proč s slabimi knjigami in nekrščanskimi listi iz naših hiš! Imamo Slovenci, hvala Bogu, dovolj dobrih knjig (n. pr. Družbe sv. Mohorja), mnogo poučnega ter zdravega berila nam tudi nudi naš »Slovenski gospodar«, kateri pač naj ne bi smel manjkati v nobeni slovenski, krščanski hiši!

Veliki petek Callesa. Bivši predsednik mehiške države Plutarh Elija Calles je

strupen sovražnik katoliške cerkve. Bil je na čelu marksistično-boljševiške stranke in izvajal njen program napram drugim, ne pa napram sebi. Za sebe je bil najhujši kapitalist, ki je izrabljajal delovno ljudstvo ter si tako nagrabil milijone. Da bi pozornost ljudstva odvrnil od lastnega oderuškega počenjanja, je izdajal neredbe zoper duhovščino ter preganjal katoliško cerkev. Zaslepljeni delavci so mu verjeli, napadali duhovnike in zveste katoličane ter jih morili, napadali cerkve in požigali samostane in katoliške šole. Calles pa si je smehljajočega obraza menal roke ter polnil žepe, ki jim ni dna. Vsa doba Callesovega paševanja je bila za katoličane mehiške države kakor vedno trajajoči veliki petek, dan preganjanja, trpljenja in smrti. Pa je tudi za Callesa prišel veliki petek. Zgubil je mesto državnega predsednika. Ni bil samo nagnan s predsedniškega stolca, marveč izgnan iz države. Ko se je vrnil, mu je »nehvaležnost« komunistov zagrenila bivanje v deželi. Komunistični delavci, med njimi zlasti ženske, so kar trumoma prihajali k njemu in zahtevali: »G. Calles, vi ste bili naš vodja, torej prvi komunist. Bogat milijonar ste, mi pa nimamo nič. Razdelite svoje premoženje med nas!« Ko gre za lasten žep, pa je redkokdo komunist, najmanj Calles. Ni svojega bogatega žepa odprl, še tesnejše ga je zaprl. Svetovali so mu, naj prostovoljno zapusti državo. Debelokožni Calles ni hotel. Tako so ga naposled letošnji veliki petek aretirali, prignali na letališče ter prisilili, da je stopil v letalo, ki ga je odpeljalo v Zedinjene države v pregnanstvo. Kdor drugim jamo koplje...

ROMANJE V SLOVENJGRADEC.

Lani 26. maja je minilo 700 let, odkar je bila sv. Lizabeta, patrona III. reda sv. Frančiška, od papeža Gregorja IX. v mestu Perugia prišeta svetnicam. Nebrojna množica ljudstva se je te svečanosti udeležila; sv. oče Gregor IX.

velik prijatelj sv. Franciška in njegovih redovnikov, je kot 90letni starček na glas zaplaka, ko je prvi zaklical: »Sveta Elizabeta, prosí za nas!« Saj sta tolikokrat govorila s sv. Franciškom o tej preblagi kneginji, sv. Elizabeti Turingiški. — V mestu Marburg na Nemškem, kjer je sv. Lizabeta živel in delovala, so spomin njene proglasitve za svetnico praznovali z največjo svečanostjo dne 1. maja 1236 (torej pred 700 leti), ko so njeno truplo, še popolnoma nestrohnjeno, vzdignili iz groba in ponesli v cerkev, katero so njej na čast že leta 1235 za silo pozidali, a šele čez 150 let dokončali. — Kakor sporoča kronika, se je te svečanosti udeležilo do 200.000 vernikov, mnogo škofov in celo sam nemški cesar Friderik II. On je zaprosil za njeno roko, ko je bila vdova, a je odklonila. Zato jo je hotel počastiti pri tej svečanosti. Pomagal je prenesti njene sv. ostanke v cerkev in pri svečani božji službi je pristopil k njej in ji je položil na glavo zlato krono in svečano izgovoril te-le besede: »Ker Te nisem mogel kronati v življenju kot kraljico, Te hočem s to krono počastiti kot kraljico v nebeškem kraljestvu!« — Leta 1235, ko so začeli zidati cerkev na čast sv. Lizabete v mestu Marburg na Nemškem, so začeli zidati cerkev tej svetnici na čast v rojstnem kraju njene matere Gertrude, žene Andreja, kralja Ogrskega. In ta rojstni kraj je — Slovenjgradec! Bila je grofovskega stanu, grofov Andechs-Meran, ki so imeli svoj sedež v Starem gradu pri Slovenjgradu. Cerkev je pozidal brat Lizabete matere, torej lastni ujec sv. Lizabete, akvilejski patrijarh Bertold grof Andechs-Meran, ki je tudi to prekrasno svetlišče sv. Lizabete — sedanjo župno cerkev v Slovenjgradu — dne 30. aprila 1251 sam posvetil. Ta plemeniti patrijarh je kmalu potem umrl (23. maja 1251) v Akvileji. Svoje dedno slovenjgraško lastništvo je daroval akvilejski cerkvi; potem so to prevzeli Habsburžani, od teh pa ljubljanski škofje, ki še imajo sedaj patronat nad župnijo Stari trg pri Slovenjgradu in nad mestno župnijo Slovenjgradec. — Prekrasna cerkev sv. Lizabete v Slovenjgradu je bila, torej kot prva cerkev njej na čast pozidana. In to je povod, da celjska tretjeredna skupščina poroka k njej v nedeljo 10. maja, da tako dostojno počasti njen 700letni spomin, odkar je svetnicam pristeta in da se priporoči njeni priprošnji in njenemu varstvu. Temu romanju se naj pridružijo vsi tretjeredniki na progi Celje—Slovenjgradec, pa tudi drugi, ki niso v III. redu, so vabljeni.

Načrt romanja je ta-le:

V nedeljo pelje posebni vlak iz Celja in sicer ob 8. uri zjutraj; stoji na vseh postajah do Velenja, potem v Doliču in Mislinju. V Slovenjgradec pridemo ob 10.40; gremo v procesiji v župno cerkev sv. Lizabete, tam bo ob 11. uri pridiga (g. župnik Soklič) in sv. maša. Ob dveh bodo smarnice in litanije v Starem trgu. Ob treh popoldne bo v društveni dvorani govor g. dekana Fr. Ka. Meška, nato gledališka predstava »Sv. Lizabeta«, ki jo bodo proizvajale klarice pod vodstvom šolskih sester iz Celja. Ob pol sedmih zvečer se vrnemo domov in smo ob pol devetih zopet v Celju. Vsak si kupi na svoji postaji nedeljsko karto, ki velja tja in nazaj. Stane od Celja 28 Din, od drugih postaj pa tem manj, čim krajša je proga. Na veselo svidenje!

Ali si že obnovil naročnino?

Romanje na Trsat in izlet z ladjo po morju na prekrasni otok Rab, bo letos o binkošti pod zelo ugodnimi pogoji. Iz vseh krajev Slovenije so že priglasi romarji. Tudi vi se boste ude-

ležili tega romanja, če preberete podrobna pojasnila, ki jih pošlje vsakomur zastoj pisarna: »Po božjem svetue, Ljubljana, Šentpeterska vojašnica.

G. Vlado Pušenjak †.

Iz življenja in delovanja.

Vse je presenetila 23. aprila nenadna vest, da je podlegel v Mariboru srčni kapi g. Vlado Pušenjak, nadrevizor Zadrúžne zveze, bivši dolgoletni poslanec, mariborski občinski odbornik itd.

Rajni se je rodil leta 1882 na Kapeli pri Radencih. Kmalu po končani gimnaziji se je posvetil združništvu, katerega je študiral v Nemčiji v Darmstadtu. Ko se je vrnil iz tujine, je stopil v službo pri Zadrúžni zvezi v Ljubljani leta 1907, kjer je neumorno deloval do mnogo prerane smrti. Pušenjakovo delo so vse naše posojilnice, hranilnice in razne zadrúge po Slov. Štajerskem, katere je nadziral in jim je bil preizkušen svetovalec do zadnjega izdihljaja, dobro poznale.

Za narodnega poslanca je bil izvoljen dne 28. novembra 1920 in je z veliko vnemo ter požrtvovalnostjo zastopal v parlamentu težavna in obsežna okraja Slovenjgradec in Gornji grad. Velike so njegove zasluge, katere si je pridobil kot finančni strokovnjak v finančnem odboru. Mnogo se je trudil za povzdigo gospodarstva v Mariboru, kjer je bil več let član občinskega odbora in je bil predsednik upravnega sveta mestne hranilnice. Posebno je še treba poudariti, da je bil rajni Vlado, odkar se je pojavil v javnosti, eden najbolj vnetih sotrudnikov »Slovenskega gospodarja« in sploh vseh političnih in gospodarskih listov naše stranke. — Zapušča ženo in štiri otroke.

Zadnje spremstvo.

Zadnje spremstvo enega najboljših naših gospodarskih strokovnjakov se je začelo razvijati v častnem številu v soboto 25. aprila ob pol 5. popoldne izpred hiše žalosti na Miklošičevi cesti.

Pred hišo Zadrúžne zveze je opravil mrtvaške molitve ob asistenci g. stolni župnik Umek. Nato sta se poslovila od rajnega g. mestni župan dr. Juvan in za Mestno hranilnico g. V. Grčar. Žalostinko je zapel moški zbor pevskega društva »Maribor«, nakar se je začel pomikati dolg sprevod mimo stolne cerkve na Glavni trg in na pobreško pokopališče.

Kot odposlanec vlade je bil v sprevedu g. minister dr. Krek, dva zastopnika stolnega kapitlja, pokojnikovi bivši poslanski tovariši, nekateri sedanji poslanci JRZ, bivši mariborski župani, zastopnika političnih oblasti ter mnogo Pušenjakovih prijateljev, znancev in vseh onih, ki so in bodo znali ceniti njegovo veliko gospodarsko delo za Slovensko Štajersko.

Od odprtemu grobu sta govorila o rajnega zadrúžnih in političnih zaslugah pomembne besede g. mestni župnik in mariborski podžupan g. Franjo Žebot.

Po odpetju in odigranju žalostinke je pokrila slovenska zemlja truplo toliko let prezgodaj preminulega vsestransko delavnega moža, katerega bo težko pogrešala kot preizkušnega finančnega strokovnjaka ne samo Slovenija — da, vsa Jugoslavija!

Osebnosti.

Peddesetletnico je obhajal 24. aprila naš ban g. dr. Marko Natlačen. K jubileju naše častitke!

Duhovniške vesti. G. župnik v Ločah 60 letnik. Duhovni svetnik in župnik v Ločah g. Marko Žičkar je obhajal 23. aprila 60 letnico. Rojen je v Sevnici ob Savi. Študiral je v Celju in v Mariboru in je prejel mašniško posvečenje leta 1898. Kaplanoval je v Grižah in Konjicah, odkoder je prišel za župnika k St. Jerneju pri Ločah. Od leta 1918 je na občo zadovoljnost župnik v Ločah. Kot neustrašen narodnjak je bil med svetovno vojno preganjan in so ga gnali žandarji v Gradec. Delavnemu in zaslužnemu duhovniku, narodnjaku in kulturno-gospodarskemu delavcu k jubileju naše čestitke! — Inštaliran je bil 27. aprila na župnijo Sv. Pavel pri Preboldu dosedanji g. župnik v Breznu, Marko Sagaj. — Župnik pri Sv. Duhu na Ostrem vrhu je postal g. Vinko Holeman, provizor istotam.

Katehetski izpit so napravili pred drž. komisijo na ljubljanskem moškem učite-

ljišču gg. frančiškani p. Kasijan Farič, katehet na pomožni šoli v Mariboru, p. Ciprijan Napast, katehet na osnovni šoli v Novem mestu, in p. Rupert Suhač, katehet na krčevinski šoli pri Mariboru.

Smrt našega vzornega moža. Pri Sv. Križu pri Rogaški Slatini je umrl v starosti 76 let tamošnji bivši trgovec, veleposesnik in gostilničar g. Franc Ogrizek. Rajni je bil vzor krščanskega moža, vedno zavednega Slovenca ter požrtvovalnega delavca za splošno dobrobit okolice, v kateri je živel. Veliko dobrega je storil cerkvi, duhovnikom in za reveže ter navsveta potrebne je bila njegova hiša vsa leta njegovega samostojnega delovanja odprto zatočišče. V vzgledni ljubezni je živel s svojo blago ženo Reziko, ki je umrla pred dobrim letom in je njena smrt dobrega Franca silno potrla. Bil je vsa leta zvest naročnik krščanskega časopisja in se je neustrašeno boril s soprogo vred v vrstah naše stranke. Dobremu Francu bodi Vsemogočni obilen plačnik za vse brezštevilne dobrote, katere je delil v življenju! Vsi, ki smo poznali Francovo blago srce, ga bomo ohranili v trajno hvaležnem spominu. Žalujemo sorodnikom naše sožalje!

60 letni jubilej znanega ter priljubljene- ga veletrgovca. V Celju je praznoval dne